

KOMISJONI TEATIS**Praeguse COVID-19 puhangu kontekstis majanduse toetamiseks võetud riigiabi meetmete ajutise raamistiku muutmine**

(2020/C 164/03)

1. SISSEJUHATUS

1. Komisjon võttis 19. märtsil 2020 vastu teatise „Riigiabi ajutine raamistik majanduse toetamiseks praeguse COVID-19 puhangu kontekstis“⁽¹⁾ (edaspidi „ajutine raamistik“). 3. aprillil 2020 võttis komisjon vastu esimese muudatuse, et võimaldada abi andmist COVID-19 jaoks oluliste toodete uurimise, katsetamise ja tootmise kiirendamiseks, töökohtade kaitsmiseks ja majanduse edasiseks toetamiseks praeguse kriisi ajal⁽²⁾.
2. ELi riigiabi kontrolli sihipärane ja proportsionaalne kohaldamine tagab, et riiklikud toetusmeetmed on tulemuslikud ning aitavad raskustesse sattunud ettevõtjatel COVID-19 puhangu ajal toime tulla, piirates samal ajal põhjendamatuid moonutusi siseturul, säilitades siseturu terviklikkuse ja tagades võrdsed tingimused. See aitab kaasa majandustegevuse jätkumisele COVID-19 puhangu ajal ning annab majandusele tugeva platvormi kriisist toibumiseks, pidades silmas, kui oluline on saavutada rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale üleminek kooskõlas ELi õiguse ja eesmärkidega.
3. Käesoleva teatise eesmärk on määrata kindlaks ajutised riigiabi lisameetmed, mida komisjon peab COVID-19 puhangu kontekstis Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 107 lõike 3 punkti b alusel siseturuga kokkusobivaks.
4. Esiteks leiab komisjon, et muidu elujõulistel mittefinantsettevõtjatel, kes on COVID-19 puhangu tõttu ajutises likviidsuskriisis, võivad tekkida pikemaajalised maksevõimeprobleemid. Paljude selliste ettevõtjate puhul on COVID-19 puhangu leviku tõkestamiseks kehtestatud erakorraliste meetmetega kaasnenud kaupade tootmise ja/või teenuste osutamise vähenemine või isegi peatamine, samuti märkimisväärne nõudlusšokk. Sellest tulenev kahjum kajastub ettevõtjate omakapitali vähenemises ja mõjutab negatiivselt nende võimet võtta finantsasutustelt laenu.
5. Ettevõtjate omakapitali vähenemine väikese nõudlusega turul ja tarnehäired suurendavad kogu ELi majandust pikemat aega mõjutava tõsise majanduslanguse ohtu. Sihipärased avaliku sektori sekkumised, mis pakuvad ettevõtjatele omakapitali- ja/või hübriidkapitaliinstrumente, võivad vähendada ELi majanduse riski, mis tuleneb arvukatest maksejõuetusjuhtumitest. Seega võivad need aidata säilitada majandustegevuse järjepidevust COVID-19 puhangu ajal ja toetada sellele järgnevat majanduse elavdamist.
6. Seepärast on käesolevas teatises on esitatud ELi riigiabi eeskirjade kriteeriumid, mille alusel liikmesriigid võivad anda COVID-19 puhangu tõttu rahalistes raskustes olevatele ettevõtjatele omakapitali- ja/või hübriidkapitaliinstrumentide vormis avaliku sektori toetust. Raamistiku eesmärk on tagada, et majanduses tekkinud häired ei sunniks ettevõtjaid, mis olid enne COVID-19 puhangut elujõulised, põhjendamatult turult lahkuma. Rekapitaliseerimisabi ei tohiks ületada abisaaja elujõulisuse tagamiseks vajalikku minimaalset taset ja peaks piirduma abisaaja COVID-19 puhangu eelse kapitali struktuuri taastamisega.
7. Komisjon rõhutab, et COVID-19 puhangu tõttu rahalistes raskustes olevatele ettevõtjatele riikliku avaliku sektori toetuse andmist omakapitali- ja/või hübriidkapitaliinstrumentidena tuleks nii kavade raames kui ka konkreetsetel üksikjuhtudel kaaluda üksnes juhul, kui muud asjakohast lahendust ei leita ja kohaldatakse rangeid tingimusi. Seda seetõttu, et sellised vahendid moonutavad tugevalt ettevõtjate vahelist konkurentsi. Seepärast tuleks selliste sekkumiste korral kehtestada ka selged tingimused riigi osalemisele, võetavale tasule ja ettevõttest väljumisele, juhtimisnõuded ning asjakohased meetmed, et piirata võimalikke konkurentsimoonutusi.

⁽¹⁾ Komisjoni 19. märtsi 2020. aasta teatis, C(2020) 1863 (ELT C 91 I, 20.3.2020, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 3. aprilli 2020. aasta teatis, C(2020) 2215 (ELT C 112 I, 4.4.2020, lk 1).

8. Kui toetust kavatakse anda ELi ühiseid huve arvesse võttes ELi tasandil, siis võib siseturu konkurentsimoonutuste risk olla väiksem ja seega võib olla tarvis kehtestada vähem rangeid tingimusi. Komisjon arvates on vajalikud täiendav ELi tasandi toetus ja ELi vahendid, tagamaks, et käesolev ülemaailmne sümmeetriline kriis ei muutu asümmeetriliseks šokiks, mis kahjustab liikmesriike, kellel on vähem võimalusi toetada nende majandust, ja ELi konkurentsivõimet tervikuna.
9. Üleminekul rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale on majanduse elavnemise õnnestumise tagamisel keskne ja prioriteetne roll. Komisjon tervitab liikmesriikide meetmeid, millega on neid probleeme arvesse võetud riiklike toetusmeetmete kavandamisel, ning tuleb meelde nende vastutust tagada, et sellised meetmed ei takistaks ELi kliima- ja digitaalsete eesmärkide saavutamist. Peale selle märgib komisjon, et kui välja töötatavad riiklikud toetusmeetmed vastavad ELi poliitilistele eesmärkidele, mis on seotud liikmesriikide üleminekuga rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale, võimaldab see pikemas perspektiivis kestlikumat majanduskasvu ja kiirendab jõudmist ELi kokku lepitud eesmärgini saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus Liikmesriikide majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks antava abiga seoses on eelkõige liikmesriikide ülesanne kavandada riiklikke toetusmeetmeid viisil, mis vastab nende poliitilistele eesmärkidele. Käesoleva teatise kohase abi puhul esitavad suuretevõtjad aruande selle kohta, kuidas saadud abi toetab nende tegevust kooskõlas ELi eesmärkide ja riiklike kohustustega, mis on seotud üleminekuga rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale.
10. Peale selle kaaluvad mitmed liikmesriigid osaluse omandamist strateegilistes ettevõtetes, tagamaks, et nende panus ELi majanduse nõuetekohasesse toimimisse ei satuks ohtu. Komisjon tuleb meelde, et ELi toimimise leping on avaliku ja erasektori omandi suhtes neutraalne (ELi toimimise lepingu artikkel 345). Kui liikmesriigid ostavad ettevõtjate olemasolevad aktsiad turuhinnaga või investeerivad eraaktsionäridega võrdsetel alustel, ei loeta seda üldjuhul riigiabi⁽³⁾. Samamoodi ei kujuta see endast riigiabi, kui liikmesriigid otsustavad osta uusi emiteeritud aktsiaid ja/või anda ettevõtjatele muud liiki omakapitalitoetust või hübriidkapitaliinstrumente turutingimustel, st tingimustel, mis vastavad turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja põhimõttele.
11. Komisjon tuleb samuti meelde, et strateegiliste äriühingute omandamisega tegelemiseks on mitmeid lisavahendeid. Komisjon kutsus oma 25. märtsi 2020. aasta teatises⁽⁴⁾ liikmesriike, kes on juba kehtestanud välismaiste otseinvesteeringute taustauuringumehhanismi, üles kasutama täiel määral selliseid vahendeid, et vältida kolmandatest riikidest pärit kapitalivoogusid, mis võiksid kahjustada ELi julgeolekut või avalikku korda. Samuti kutsus komisjon liikmesriike, kellel praegu ei ole taustauuringumehhanismi või kelle taustauuringumehhanismid ei hõlma kõiki asjaomaseid tehinguid, üles looma täiemahulise taustauuringumehhanismi, mis oleks täielikus kooskõlas liidu õigusega, sealhulgas välismaiste otseinvesteeringute taustauuringute määrusega⁽⁵⁾ ja kapitali vaba liikumisega (ELi toimimise lepingu artikkel 63) ning rahvusvaheliste kohustustega.
12. Teiseks leiab komisjon, et allutatud võlainstrument võib olla ka asjakohane vahend, et toetada ettevõtjaid, kes on COVID-19 puhangu tõttu rahalistes raskustes. Eelkõige on see vähem moonutatav vahend kui omakapital või hübriidkapital, kuna seda ei saa konverteerida omakapitaliks, kui äriühing jätkab tegevust. Seepärast nähakse käesoleva teatisega liikmesriikidele ajutise raamistiku jaotises 3.3 (mis käsitleb võlainstrumente) ette võimalus anda sellisel täiendaval kujul abi, mille suhtes kohaldatakse täiendavaid kaitsemeetmeid, et kaitsta siseturul võrdseid tingimusi. Kui aga allutatud võlainstrument ületab jaotises 3.3 sätestatud ülemmäärasid, tuleks sellist allutatud võlainstrumenti meedet hinnata kooskõlas jaotises 3.11 esitatud COVID-19 rekapiitaliseerimismeetmete tingimustega, et tagada võrdne kohtlemine.

⁽³⁾ Vt punkt 4.2.3 komisjoni teatises C/2016/2946 riigiabi mõiste kohta ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses (ELT C 262, 19.7.2016, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni teatis „Suunised liikmesriikidele seoses välismaiste otseinvesteeringute, kolmandatest riikidest kapitali vaba liikumise ja Euroopa strateegiliste varade kaitsega enne määruse (EL) 2019/452 (välismaiste otseinvesteeringute taustauuringute määrus) kohaldumist“, C(2020) 1981 final, 25.3.2020.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/452, millega luuakse liitu tehtavate välismaiste otseinvesteeringute taustauuringute raamistik (ELT L 79 I, 21.3.2019, lk 1).

13. Kolmandaks on ajutise raamistiku kohaldamine toonud esile vajaduse teha teatavates sätetes, eelkõige jaotistes 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7, 4 ja 5, kirjavigade parandusi ning lisaselgitusi ja -muudatusi.
14. Komisjon tunnustab samuti, et majanduse elavnemise õnnestumise tagamiseks vajatakse täiendavaid suuremahulisi era- ja avaliku sektori investeeringuid, et lahendada probleemid ning kasutada ära võimalused, mida pakub paralleelne üleminek rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale. Sellega seoses meenutab komisjon, et ajutise raamistiku muudatus pigem täiendab kui asendab olemasolevaid ELi riigiabi eeskirjade kohaseid liikmesriikidele antava toetuse võimalusi. Näiteks seoses kapitalitoetusega, eelkõige uuenduslike ettevõtetele, pakuvad komisjoni riskifinantseerimissuunised ⁽⁶⁾ ja üldine grupierandi määrus ⁽⁷⁾ liikmesriikidele palju võimalusi.
15. Samuti võivad liikmesriigid otsustada anda riigiabi keskkonnahoidliku ja digitaalse innovatsiooni ja investeeringute toetamiseks ning keskkonnakaitse taseme tõstmiseks kooskõlas kehtivate riigiabi eeskirjadega ⁽⁸⁾. Nagu juba märgitud komisjoni 14. jaanuari 2020. aasta teatises, vaadatakse 2021. aastaks läbi asjakohased riigiabi eeskirjad, eelkõige keskkonna- ja energiaalase riigiabi suunised, võttes arvesse Euroopa rohelise kokkuleppe poliitilisi eesmärke ning toetades kulutõhusat ja sotsiaalselt kaasavat üleminekut kliimanetraalsusele 2050. aastaks. See aitab kaasa Euroopa majanduse elavdamise strateegia väljatöötamisele, mis toetab paralleelselt rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale üleminekut kooskõlas ELi ja riiklike eesmärkidega.

2. AJUTISE RAAMISTIKU MUUDATUSED

16. Järgmised muudatused riigiabi meetmete ajutises raamistikus, millega toetatakse majandust praeguses COVID-19 puhangus, jõustuvad 8. mail 2020.
17. Punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kui pangad vajavad COVID-19 puhangu tõttu erakorralist avaliku sektori finantstoetust (vt pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 2 lõike 1 punkt 28 ja ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 3 lõike 1 punkt 29) likviidsuse, rekapitaliseerimise või langenud väärtusega varade meetme vormis, tuleb hinnata, kas meede vastab pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 32 lõike 4 punkti d alapunktides i, ii või iii ning ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 18 lõike 4 punkti d alapunktides i, ii või iii sätestatud tingimustele. Kui viimati nimetatud tingimused on täidetud, ei loeta sellist erakorralist avaliku sektori finantstoetust saavat pankka maksejõuetuks ega tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks. Niivõrd kui sellised meetmed on suunatud COVID-19 puhanguga seotud probleemide lahendamisele, loetakse need kuuluvaks 2013. aasta pangandusteatis ⁽⁹⁾ punkti 45 alla, milles on sätestatud erand aktsionäride ja allutatud võlausaldajate kulude jagamise nõudest.“
18. Punkt 9 asendatakse järgmisega:

„9. COVID-19 puhang loob ohu, et võib tekkida tõsine majanduslangus, mis mõjutab kogu ELi majandust alates ettevõtetest kuni tööhõive ja kodumajapidamiseni. Selleks et turgudel säiliks piisav likviidsus, et leevendada elujõulistele ettevõtjatele tekitatavat kahju ja et majandustegevus jätkuks nii COVID-19 puhangu ajal kui ka pärast seda, on vaja täpselt suunatud avaliku sektori toetust. Lisaks võivad liikmesriigid otsustada toetada reisi- ja turismitööstuse ettevõtjaid, et tagada COVID-19 puhangu tõttu esitatud tagasimaksetaotluste

⁽⁶⁾ Komisjoni teatis „Suunised riskifinantseerimisinvesteeringute edendamiseks antava riigiabi kohta“ (ELT C 19, 22.1.2014, lk 4).

⁽⁷⁾ Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 187, 26.6.2014, lk 1).

⁽⁸⁾ Näiteks „Keskonna- ja energiaalase riigiabi suunised aastateks 2014–2020“ (ELT C 200, 28.6.2014, lk 1), „Suunised riigiabieeskirjade kohaldamiseks seoses lairibavõrkude kiire kasutuselevõtuga“ (ELT C 25, 26.1.2013, lk 1), „Regionaalabi suunised aastateks 2014–2020“ (ELT C 209, 23.7.2013, lk 1), „Teadus- ja arendustegevuseks ning innovatsiooniks antava riigiabi raamistik“ (ELT C 198, 27.6.2014, lk 1) ja „Kriteeriumid, mis võimaldavad analüüsida üleeuroopalise tähtsusega projektide elluviimise toetamiseks antava riigiabi kokkusobivust siseturuga“ (ELT C 188, 20.6.2014, lk 4).

⁽⁹⁾ Komisjoni teatis riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta alates 1. augustist 2013 pankade kasuks finantskriisi kontekstis võetavate toetusmeetmete suhtes (ELT C 216, 30.7.2013, lk 1).

täitmine, eesmärgiga tagada reisija- ja tarbijaõiguste kaitsmine ning reisijate võrdne kohtlemine. Võttes arvesse ELi eelarve piiratud mahtu, rahastatakse meetmeid peamiselt liikmesriikide eelarvetest. ELi riigiabi eeskirjad võimaldavad liikmesriikidel võtta kiireid ja tulemuslikke meetmeid, et toetada kodanikke ja ettevõtjaid, eelkõige VKEsid, kes on COVID-19 puhangu tõttu majandusraskustes.“

19. Punkt 13 asendatakse järgmisega:

„13. Liikmesriigid võivad samuti kavandada toetusmeetmeid ilma komisjoni sekkumiseta kooskõlas grupierandi määrustega ⁽¹⁰⁾“.

20. Punkt 20 asendatakse järgmisega:

„20. Käesoleva teatisega hõlmatud ajutisi abimeetmeid võib omavahel kumuleerida kooskõlas käesoleva teatise konkreetsete jaotiste sätetega. Käesoleva teatisega hõlmatud ajutisi abimeetmeid võib kumuleerida vähese tähtsusega abi määruste ⁽¹¹⁾ alusel antava abiga või grupierandi määruste ⁽¹²⁾ alusel antava abiga, tingimusel et järgitakse kõnealuste määruste sätteid ja kumuleerimiseeskirju.“

21. Lisatakse punkt 20a:

„20a. Krediidi- ja finantseerimisasutustele antavat abi ei hinnata käesoleva teatise raames, välja arvatud järgmistel puhkudel: i) kaudsed eelised krediidi- või finantseerimisasutustele, kes vahendavad jaotistes 3.1–3.3 sätestatud laenude või garantiidena antavat abi vastavalt jaotises 3.4 sätestatud kaitsemeetetele, ja ii) jaotises 3.10 sätestatud abi, tingimusel et kava ei ole suunatud üksnes finantssektori töötajatele.“

22. Jaotise 3.1 pealkiri asendatakse järgmisega.

„3.1. Piiratud abisummad“.

23. Punktis 22 asendatakse joonealune märkus nr 16 järgmisega:

„Kui abi antakse maksusoodustuse vormis, peab olema tekkinud maksukohustus, millega seoses see soodustus antakse, hiljemalt 31. detsembril 2020.“

⁽¹⁰⁾ Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 187, 26.6.2014, lk 1), komisjoni 25. juuni 2014. aasta määrus (EÜ) nr 702/2014 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi põllumajandus- ja metsandussektoris ja maapiirkondades tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 193, 1.7.2014, lk 1), ning komisjoni 16. detsembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1388/2014, millega tunnistatakse teatavat liiki abi kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega tegelevatele ettevõtjatele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamisel siseturuga kokkusobivaks (ELT L 369, 24.12.2014, lk 37).

⁽¹¹⁾ Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1), komisjoni 18. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1408/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandussektoris (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9), komisjoni 27. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 717/2014, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes kalandus- ja vesiviljelussektoris (ELT L 190, 28.6.2014, lk 45), ning komisjoni 25. aprilli 2012. aasta määrus (EL) nr 360/2012 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid osutavatele ettevõtjatele antava vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 114, 26.4.2012, lk 8).

⁽¹²⁾ Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus), komisjoni 25. juuni 2014. aasta määrus (EÜ) nr 702/2014 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi põllumajandus- ja metsandussektoris ja maapiirkondades tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 193, 1.7.2014, lk 1) ning komisjoni 16. detsembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1388/2014, millega tunnistatakse teatavat liiki abi kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega tegelevatele ettevõtjatele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamisel siseturuga kokkusobivaks (ELT L 369, 24.12.2014, lk 37).

24. Punkt 23a asendatakse järgmisega:

„23a. Kui ettevõtja tegutseb mitmes sektoris, mille suhtes kohaldatakse punkti 22 alapunkti a ja punkti 23 alapunkti a kohaselt erinevaid maksimumsummasid, tagab asjaomane liikmesriik sobivate vahenditega, näiteks eraldi raamatupidamisarvestuse abil, et iga sellise tegevusala puhul peetakse kinni asjakohasest ülemmäärast ning et ühe ettevõtja kohta ei ületata maksimaalset 800 000 euro suurust kogusummat.“ Kui ettevõtja tegutseb punkti 23 alapunktiga a hõlmatud sektorites, ei tohiks ületada ühe ettevõtja kohta 120 000 euro suurust kogusummat.“

25. Lisatakse punkt 24a:

„24a. Jaotise 3.2 alusel antud abi ei kumuleerita jaotise 3.3 kohaselt sama aluseks oleva laenu põhisumma jaoks antud abiga ja vastupidi. Jaotiste 3.2 ja 3.3 alusel antud abi võib kumuleerida eri laenudega, tingimusel et laenude kogusumma abisaaja kohta ei ületa punkti 25 alapunktis d või punkti 27 alapunktis d sätestatud künniseid. Abisaaja suhtes võib kohaldada korraga mitut jaotise 3.2 kohast meetet, kui üldine laenusumma abisaaja kohta ei ületa punkti 25 alapunktides d ja e sätestatud ülemmäärasid.“

26. Punkti 25 alapunkti d alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii. liikmesriigi asjakohase põhjendusega komisjonile (näiteks seoses teatavat liiki ettevõtjate erisustega), võib laenusummat suurendada, et katta VKEde likviidsusvajadused laenu andmise järgseks 18 kuuks⁽¹³⁾ ja suurettevõtjate likviidsusvajadused laenu andmise järgseks 12 kuuks. Likviidsusvajadused tuleks kindlaks teha abisaaja enesertifitseerimise teel⁽¹⁴⁾“

27. Punkti 25 alapunkt e asendatakse järgmisega:

„e. laenude puhul, mille tähtaeg on kuni 31. detsembrini 2020, võib laenu põhisumma olla suurem kui punkti 25 alapunktis d sätestatud, kui liikmesriik põhjendab seda nõuetekohaselt komisjonile ning kui abi proportsionaalsus on tagatud ja liikmesriik tõendab seda komisjonile.“

28. Punkt 26 asendatakse järgmisega:

„26. Selleks et tagada nende ettevõtjate juurdepääs likviidsusele, keda on tabanud ootamatu likviidsusnappus, võib praeguses olukorras olla asjakohane, vajalik ja sihipärane lahendus võimaldada piiratud ajavahemikuks ja teatavale laenusummale subsideeritud intressimäär. Lisaks võib praeguses olukorras olla asjakohane, vajalik ja sihipärane lahendus kasutada allutatud võlga, mis on maksejõuetusmenetluste korral allutatud tavalisele kõrgema nõudeõiguse järguga võlale. Selline võlg on vähem moonutatav kui oma- või hübriidkapital, kuna seda ei saa äriühingu tegevuse jätkumise korral automaatselt konverteerida omakapitaliks. Seega peab allutatud võla vormis antav abi⁽¹⁵⁾ vastama asjakohastele tingimustele, mis on sätestatud võlainstrumente käsitlevas jaotises 3.3. Kuna selline abi sarnaneb kapitalitoetusega, sest see võimaldab äriühingul suurendada kõrgema nõudeõiguse järguga võlgu, kohaldatakse allutatud võla suhtes lisaks krediidiriski marginaali ja piiratakse selle summat võrreldes kõrgema nõudeõiguse järgu võlga (suurettevõtjate puhul kolmandiku ja VKEde puhul poolega, nagu on sätestatud punkti 27 alapunkti d alapunktides i ja ii). Nende ülemmäärade ületamise korral tuleks allutatud võlga hinnata tingimuste alusel, mida kohaldatakse jaotise 3.11 kohaste COVID-19 rekapiitalseerimismeetmete suhtes, et tagada võrdne kohtlemine.“

⁽¹³⁾ Nagu määratletud komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse (EL) nr 651/2014 (ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus)) I lisas.

⁽¹⁴⁾ Likviidsusplaan võib sisaldada nii käibekapitali kui ka investeerimiskulusid.

⁽¹⁵⁾ Välja arvatud juhul, kui selline abi vastab käesoleva teatise jaotises 3.1 esitatud tingimustele.

29. Lisatakse punkt 26a:
- „26a. Jaotise 3.3 kohaselt antud abi ei kumuleerita jaotise 3.2 kohaselt sama aluseks oleva laenu põhisumma jaoks antud abiga ja vastupidi. Jaotiste 3.2 ja 3.3 alusel antud abi võib kumuleerida eri laenudega, kui üldine laenusumma abisaaja kohta ei ületa punkti 25 alapunktis d või punkti 27 alapunktis d sätestatud ülemmäärasid. Abisaaja suhtes võib kohaldada korraga mitut jaotise 3.3 kohast meetet, kui üldine laenusumma abisaaja kohta ei ületa punkti 27 alapunktides d ja e sätestatud ülemmäärasid.“
30. Punkti 27 alapunkti d alapunkt iii asendatakse järgmisega:
- „iii. liikmesriigi asjakohase põhjendusega komisjonile (näiteks seoses teatavat liiki ettevõtjate erisustega), võib laenusummat suurendada, et katta VKEde likviidsusvajadused laenu andmise järgseks 18 kuuks⁽¹⁶⁾ ja suurettevõtjate likviidsusvajadused laenu andmise järgseks 12 kuuks. Likviidsusvajadused tuleks kindlaks teha abisaaja enesertifitseerimise teel⁽¹⁷⁾.“
31. Punkti 27 alapunkt e asendatakse järgmisega:
- „e. laenude puhul, mille tähtaeg on kuni 31. detsembrini 2020, võib laenu põhisumma olla suurem kui punkti 27 alapunktis d sätestatud, kui liikmesriik põhjendab seda nõuetekohaselt komisjonile ning kui abi proportsionaalsus on tagatud ja liikmesriik tõendab seda komisjonile.“
32. Lisatakse punkt 27a:
- „27a. Võlainstrumentide puhul, mis on maksejõuetusmenetluste korral allutatud tavalisele kõrgema nõudeõiguse järguga võlale, võib kohaldada vähendatud intressimäära, mis on vähemalt võrdne baasmäära ja punkti 27 alapunkti a tabelis esitatud krediidiriski marginaali summaga, millele on suurettevõtjate puhul lisatud 200 baaspunkti ja VKEde puhul 150 baaspunkti. Selliste võlainstrumentide puhul võib kasutada punkti 27 alapunktis b osutatud alternatiivi. Samuti tuleb kinni pidada punkti 27 alapunktidest c, f ja g. Võlainstrumenti kokkusobivus siseturuga määratakse kindlaks jaotise 3.11 kohaselt, kui allutatud võla summa ületab mõlemat järgmist ülemmäära⁽¹⁸⁾:
- i. suurettevõtjate puhul kaks kolmandikku abisaaja aastasest palgakulust ja VKEde puhul abisaaja aastane palgakulu vastavalt punkti 27 alapunkti d alapunktile i, ning
 - ii. suurettevõtjate puhul 8,4 % abisaaja 2019. aasta kogukäibest ja VKEde puhul 12,5 % abisaaja 2019. aasta kogukäibest.“
33. Punkt 28 asendatakse järgmisega:
- „28. Käesoleva teatise jaotiste 3.1, 3.2 ja 3.3 kohast tagatiste ja laenude vormis abi võib anda ettevõtjatele, keda on tabanud ootamatu likviidsusnappus, otse või krediidasutuste ja muude finantseerimisasutuste kui finantsvahendajate kaudu. Viimasel juhul peavad olema täidetud allpool nimetatud tingimused.“
34. Punkt 31 asendatakse järgmisega:
- „31. Krediidasutused või muud finantseerimisasutused peaksid suunama riigi tagatisest, subsideeritud laenudest või laenude subsideeritud intressimääradest saadava kasu suurimal võimalikul määral lõplikele abisaajatele. Finantsvahendaja peab suutma tõendada, et eksisteerib mehhanism, millega tagatakse, et kasu läheb suurimal võimalikul määral lõplikele abisaajatele suuremate rahastamismahtude, riskantsemate portfelliide, väiksemate tagatisnõuete, väiksemate garantiipreemiate või madalamate intressimäärade kujul kui olukorras, kus sellist riigi tagatist või laenu ei antaks.“

⁽¹⁶⁾ Nagu on määratletud üldise grupierandi määruse I lisas.

⁽¹⁷⁾ Likviidsusplaan võib sisaldada nii käibekapitali kui ka investeerimiskulusid.

⁽¹⁸⁾ Kui kupongimaksud kapitaliseeritakse, tuleb seda nende ülemmäärade kindlaksmääramisel arvesse võtta, tingimusel et selline kapitaliseerimine oli meetmest teatamise ajal kavandatud või prognoositav. Sellises arvutuses tuleb arvesse võtta ka mis tahes muud allutatud võla vormis riigiabi, mis on antud COVID-19 puhangu tõttu, sealhulgas väljaspool käesoleva teatise kohaldamisala. Nende ülemmäärade hulka ei kuulu siiski käesoleva teatise punkti 3.1 kohaselt antud allutatud laenud.

35. Punkti 37 alapunkt j asendatakse järgmisega:
- „j. katsetamise ja tootmismahu suurendamise taristud on avatud mitmele kasutajale ning juurdepääsu andmisel lähtutakse läbipaistvuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõttest. Ettevõtjatele, kes on rahastanud vähemalt 10 % investeerimiskuludest, võidakse anda soodsamatel tingimustel eelisjuurdepääs;“
36. Lisatakse punkt 43a:
- „43a. Kui selline abikava hõlmab ka krediidi- ja finantseerimisasutuste töötajaid, ei või nendele asutustele antava mis tahes abi eesmärk olla nende elujõulisuse, likviidsuse ega maksevõime säilitamine või taastamine, võttes arvesse sellise abi peamiselt sotsiaalseid eesmärke⁽¹⁹⁾. Sellest tulenevalt leiab komisjon, et sellist abi ei tohiks käsitada pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 2 lõike 1 punkti 28 ja ühtse kriisilahenduskorra määruse artikli 3 lõike 1 punkti 29 kohase erakorralise avaliku sektori finantstoetusena ning seda ei tohiks hinnata pangandussektori suhtes kohaldatavate riigiabi eeskirjade aluse⁽²⁰⁾.“
37. Lisatakse järgmine jaotis:

„3.11. Rekapitalizeerimismeetmed

44. Käesolevas ajutises raamistikus on esitatud ELi riigiabi eeskirjade kriteeriumid, mille alusel liikmesriigid võivad anda COVID-19 puhangu tõttu rahalistes raskustes olevatele ettevõtjatele omakapitali- ja/või hübriidkapitaliinstrumentide vormis avaliku sektori toetust⁽²¹⁾. Raamistiku eesmärk on tagada, et majanduses tekkinud häired ei sunniks ettevõtjaid, mis olid enne COVID-19 puhangut elujõulised, põhjendamatult turult lahkuma. Rekapitalizeerimisabi ei tohiks ületada abisaaja elujõulisuse tagamiseks vajalikku minimaalset taset ja peaks piirduma abisaaja COVID-19 puhangu eelse kapitali struktuuri taastamisega. Suurettevõtjad peavad teatama, kuidas saadud abi aitab neil viia ellu tegevust, mis on kooskõlas rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale üleminekust tulenevate ELi eesmärkide ja riiklike kohustustega, sealhulgas ELi eesmärgiga saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus.
45. Samal ajal rõhutab komisjon, et abikava või üksikmeetme raames avaliku sektori toetuse andmist omakapitali- ja/või hübriidkapitaliinstrumentide vormis tuleks kaaluda üksnes juhul, kui muid asjakohaseid lahendusi ei leita. Kuna sellised instrumendid moonutavad väga tugevasti ettevõtjatevahelist konkurentsi, tuleks nende kasutamisel ühtlasi kohaldada rangeid tingimusi. Selliseks sekkumiseks tuleb kehtestada selged tingimused riigi osalemisele, võetavale tasule ja väljumisele ettevõtte omakapitalist, juhtimisnõuded ning asjakohased meetmed, et piirata võimalikke konkurentsimoonutusi. Sellega seoses märgib komisjon, et kui välja töötavad riiklikud toetusmeetmed vastavad ELi poliitilistele eesmärkidele, mis on seotud liikmesriikide üleminekul rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale, võimaldab see pikemas perspektiivis kestlikumat majanduskasvu ja kiirendab jõudmist ELi kokku lepitud eesmärgini saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus.

3.11.1. Kohaldamine

46. Allpool esitatud tingimusi kohaldatakse selliste mittefinantsettevõtjatele ette nähtud liikmesriikide rekapitalizeerimiskavade ja üksikute rekapitalizeerimismeetmete suhtes (edaspidi koos „COVID-19 rekapitalizeerimine“), mis kuuluvad käesoleva teatise kohaldamisalasse, kuid ei ole hõlmatud käesoleva teatise jaotisega 3.1. Neid kohaldatakse suurettevõtjatele ja VKEdele ette nähtud COVID-19 rekapitalizeerimismeetmete suhtes⁽²²⁾.
47. Allpool sätestatud tingimusi kohaldatakse ka allutatud võlainstrumentide suhtes, mis ületavad mõlemat käesoleva teatise jaotise 3.3 punkti 27a alapunktides i ja ii osutatud ülemmäära.

⁽¹⁹⁾ Vt analoogia põhjal komisjoni otsuse SA.49554-CY (Küprose kava viivislaenude jaoks, mis on tagatud peamise elukohaga (Estia)) põhjendus 73 ja komisjoni otsuse SA.53520-EL (esmise elukoha kaitse kava) põhjendus 71.

⁽²⁰⁾ Vt käesoleva teatise punkt 6.

⁽²¹⁾ Võimalus kasutada abi andmiseks omakapitali- ja/või hübriidkapitaliinstrumente on juba sätestatud käesoleva teatise jaotises 3.1 esitatud tingimustes, kuid siis on nominaalsummad palju väiksemad.

⁽²²⁾ Nagu on sätestatud teatise punktis 16, võib Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti b kohaselt endiselt teatada alternatiivsetest lähenemisviisidest.

48. COVID-19 rekapitalizeerimismeetmete raames antakse abi hiljemalt 30. juunil 2021.

3.11.2. Abikõlblikkus ja osalemistingimused

49. COVID-19 rekapitalizeerimismeede peab vastama järgmistele tingimustele:

- a) ilma riigi sekkumiseta lõpetaks abisaaja tegevuse või tal oleks tegevuse jätkamisega tõsiseid raskusi. Sellistele raskustele võib osutada eelkõige abisaaja võla ja omakapitali suhte või muu sarnase näitaja halvenemine;
- b) sekkumine on ühistes huvides. Eesmärk võib olla hoida ära suure arvu töökohtade kadumist, millega võivad kaasneda sotsiaalsed raskused ja turutõrked, innovatiivse või süsteemse tähtsusega äriühingu tegevuse lõppemist, olulise teenuse osutamisel häirete tekkimise ohtu või muud sarnast olukorda, mida asjaomane liikmesriik on nõuetekohaselt põhjendanud;
- c) abisaaja ei leia turul vastuvõetavate tingimustega rahastamist ja asjaomase liikmesriigi olemasolevad horisontaalsed meetmed likviidsusvajaduste katmiseks ei ole abisaaja elujõulisuse tagamiseks piisavad ning
- d) abisaaja puhul ei ole tegu ettevõtjaga, mis oli juba 31. detsembril 2019 raskustes (üldise grupierandi määruse tähenduses) ⁽²³⁾.

50. Kui COVID-19 rekapitalizeerimismeede moodustab osa komisjoni heakskiidu saanud abikavast, antakse sellest ettevõtjale abi ainult juhul, kui ta seda kirjalikult taotleb. Kui tegu on eraldi teatamisele kuuluva üksikabimeetmega, esitab liikmesriik komisjonile meetmest teatades tõendid sellise kirjaliku taotluse saamise kohta.

51. Käesoleva jaotise ja jaotiste 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 ja 3.11.7 nõudeid kohaldatakse nii COVID-19 rekapitalizeerimiskavade kui ka üksikabimeetmete suhtes. Kava heakskiitmiseks nõuab komisjon eraldi teatamist igast üksikabimeetmest, mis ületab 250 miljoni euro künnist. Sellisest meetmest teatamise korral hindab komisjon, kas rahastamine, mida turul või likviidsusvajaduste katmiseks ette nähtud horisontaalmeetmete raames juba pakutakse, ei ole abisaaja elujõulisuse tagamiseks piisav; kas valitud rekapitalizeerimisinstrumentid ja nendega seotud tingimused on asjakohased abisaaja tõsiste raskuste kõrvaldamiseks; kas abi on proportsionaalne ning kas käesolevas jaotises ja jaotistes 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 ja 3.11.7 esitatud tingimused on täidetud.

3.11.3. Rekapitalizeerimismeetmete liigid

52. Liikmesriik võib kasutada COVID-19 rekapitalizeerimismeetmete võtmiseks kahte liiki rekapitalizeerimisinstrumente:

- a) omakapitaliinstrumentid, eelkõige emiteeritud uued liht- või eelisaktsiad, ja/või
- b) omakapitali komponenti sisaldavad instrumentid (edaspidi „hübriidkapitaliinstrumentid“), ⁽²⁴⁾ eelkõige kasumiosalusõigus, passiivne osalus ning konverteeritavad tagatud ja tagamata võlakirjad.

53. Sekkumise käigus võib riik eespool nimetatud instrumente mis tahes viisil varieerida või kombineerida omavahel omakapitali- ja hübriidkapitaliinstrumente. Liikmesriik võib samuti turupakkumise raames tagada eespool nimetatud instrumentide emissiooni, kui sellega kaasnev riigi sekkumine vastab abisaaja

⁽²³⁾ Nagu on määratletud komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse (EL) nr 651/2014 (ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks) (ELT L 187, 26.6.2014, lk 1) artikli 2 punktis 18.

⁽²⁴⁾ Hübriidkapitaliinstrumentid on instrumentid, millel on nii võla kui ka omakapitali jooni. Näiteks konverteeritavate võlakirjade eest makstakse tasu sarnaselt muudele võlakirjadele, kuni need konverteeritakse omakapitaliks. Hübriidkapitaliinstrumentide üldise tasustamise hindamisel tuleb seega võtta arvesse ühelt poolt nende tasustamist ajavahemikul, mil need toimivad sarnaselt võlainstrumentidele, ja teiselt poolt tingimusi, mille alusel need konverteeritakse omakapitalisarnasteks instrumentideks.

puhul käesoleva teatise jaotises 3.11 esitatud tingimustele. Liikmesriik peab tagama, et valitud rekapitalizeerimisinstrumentid ja nendega seotud tingimused on abisaaja rekapitalizeerimisvajaduste rahuldamiseks kõige asjakohasemad ning moonutavad seejuures kõige vähem konkurentsi.

3.11.4. Rekapitalizeerimisabi summa

54. Selleks et oleks tagatud abi proportsionaalsus, ei tohiks COVID-19 rekapitalizeerimisabi summa ületada abisaaja elujõulisuse tagamiseks vajalikku minimaalset taset ja peaks piirduma abisaaja COVID-19 puhangu, st 31. detsembri 2019. aasta eelse kapitali struktuuri taastamisega. Abi proportsionaalsuse hindamisel võetakse arvesse riigiabi, mis on seoses COVID-19 puhanguga juba antud või kavatsatud anda.

3.11.5. Riigi võetav tasu ja väljumine

Üldpõhimõtted

55. Riik saab investeeringu eest asjakohast tasu. Mida rohkem tasu vastab turutingimustele, seda väiksem on riigi sekkumise tulemusena tekkida võiv konkurentsimoonus.
56. COVID-19 rekapitalizeerimisabi tuleks tagasi maksta, kui majanduse olukord stabiliseerub. Komisjon peab kohaseks jätta abisaajale rekapitalizeerimisabi tagasimaksmiseks piisavalt aega. Liikmesriik peab kehtestama järkjärgulise mehhanismi tagasimaksmise stimuleerimiseks.
57. COVID-19 rekapitalizeerimisemeetme tasu tuleks järk-järgult suurendada, et lähendada seda turuhindadele ning luua sel viisil abisaajale ja teistele sidusrühmadele stiimul riigilt saadud rekapitalizeerimisabi tagasimaksmiseks ja konkurentsimoonus ohu minimeerimiseks.
58. Seega peavad COVID-19 rekapitalizeerimisemeetmed hõlmama asjakohaseid stiimuleid, nõudes antud rekapitalizeerimisabi eest piisavalt suurt tasu, et ettevõtjad maksaksid abi tagasi ja leiaksid muu kapitali, kui turutingimused seda võimaldavad.
59. Alternatiivina allpool esitatud tasustamismeetodile võib liikmesriik teatada abikavadest või üksikmeetmetest, mille puhul tasustamismeetod on kohandatud kapitaliinstrumenti omaduste ja nõudeõiguse järguga, tingimisel et selliste abikavade ja üksikmeetmetega luuakse üldiselt sarnane stiimul riigi väljumiseks või mõjutatakse üldiselt sarnaselt riigi võetavat tasu.

Omakapitaliinstrumentide tasustamine

60. Riigi kapitalisüst või samaväärne sekkumine toimub hinnaga, mis ei ületa abisaaja keskmist aktsiahinda kapitalisüsti taotlemisele eelnenud 15 päeva jooksul. Kui abisaaja ei ole börsil noteeritud äriühing, tuleks sõltumatu asjatundja abiga või muul proportsionaalsel viisil määrata kindlaks tema hinnanguline turuväärtus.
61. Iga rekapitalizeerimisemeede peab sisaldama astmelist mehhanismi, millega suurendatakse riigi võetavat tasu, et ergutada abisaajat riigi kapitalisüste tagasi maksuma. Tasu suurendamine võib toimuda riigile täiendavate aktsiate ⁽²⁵⁾ andmisega või muude mehhanismide kaudu ning see peaks igas astmes vastama riigi tasu suurenemisele vähemalt 10 % (osaluse eest, mis tuleneb COVID-19 tõttu riigi antud kapitalisüstist, mida ei ole tagasi makstud).
- a) Kui riik ei ole neli aastat pärast COVID-19 tõttu antud kapitalisüsti müünud vähemalt 40 % COVID-19 tõttu antud kapitalisüstist tulenevast omakapitaliosalusest, aktiveeritakse astmeline mehhanism.

⁽²⁵⁾ Lisaaktsiaid võib anda näiteks konverteeritavate võlakirjade emiteerimisega rekapitalizeerimise kuupäeval, et need astmelise mehhanismi aktiveerimise kuupäeval omakapitaliks konverteerida.

- b) Kui riik ei ole kuus aastat pärast COVID-19 tõttu antud kapitalisüsti täies ulatuses müünud COVID-19 tõttu antud kapitalisüstiga saadud omakapitaliosalust, aktiveeritakse taas astmeline mehhanism ⁽²⁶⁾.

Kui abisaaja ei ole börsil noteeritud äriühing, võivad liikmesriigid otsustada rakendada mõlemat astet üks aasta hiljem, st vastavalt viis aastat ja seitse aastat pärast COVID-19 tõttu antud kapitalisüsti.

62. Komisjon võib nõustuda alternatiivsete mehhanismidega, tingimusel et need viivad kokkuvõttes riigi väljumise stiimulite pakkumisel sarnase tulemuseni ja neil on võrreldav üldmõju riigi võetavale tasule.
63. Abisaajale peaks jääma võimalus riigi omandatud osalus igal ajal tagasi osta. Tagamaks, et riik saab investeeringu eest asjakohast tasu, tuleks tagasiostuhinnaks kehtestada kas i) riigi nominaalinvesteeringu summa, millele lisandub allpool tabelis esitatust 200 baaspunkti suurem aastaintress ⁽²⁷⁾ või ii) tagasiostu ajal kehtiv turuhind, olenevalt sellest, kumb on suurem.
64. Alternatiivina võib riik igal ajal müüa oma osaluse turuhinnaga muudele ostjatele kui abisaaja. Selline müük eeldab põhimõtteliselt avatud ja mittediskrimineerivat konsulteerimist võimalike ostjatega või müüki börsil. Riik võib anda senistele aktsionäridele avalikus konsultatsioonis määratud hinnaga ostmisel eesõiguse.

Tasu hübriidkapitaliinstrumentide eest

65. Hübriidkapitaliinstrumentide kogutasus peab olema asjakohaselt arvesse võetud järgmisi elemente:
- valitud instrumendi omadused, sealhulgas allutatuse tase, risk ja kõik maksimisega seotud üksikasjad;
 - olemuslikud kava kasutamise lõpetamise stiimulid (näiteks astmete tingimused ja tagastamisklauslid ning
 - sobiv intressimäära võrdlusalus.
66. Minimaalne tasu hübriidkapitaliinstrumentide eest kuni nende konverteerimiseni omakapitali-laadseteks instrumentideks peab olema vähemalt võrdne baasmääraga (1 aasta IBOR või komisjoni avaldatud samaväärne intressimäär), ⁽²⁸⁾ millele lisandub allpool märgitud preemia.

Tasu hübriidkapitaliinstrumentide eest: 1 aasta IBOR +

Saaja liik	1. aasta	2. ja 3. aasta	4. ja 5. aasta	6. ja 7. aasta	Alatest 8. aastast
VKEed	225 baas-punkti	325 baas-punkti	450 baas-punkti	600 baas-punkti	800 baaspunkti
Suurettevõtjad	250 baas-punkti	350 baas-punkti	500 baas-punkti	700 baas-punkti	950 baaspunkti

67. Hübriidkapitaliinstrumentid konverteeritakse omakapitaliks 5 % või rohkem alla konverteerimise ajal kehtinud TERPi (teoreetiline hind märkimisõiguseta).
68. Pärast omakapitaliks konverteerimist tuleb tagada astmeline mehhanism riigi tasu suurendamiseks, et ergutada abisaajaid riigi kapitalisüste tagasi maksuma. Kui COVID-19 tõttu riigi sekkumisega loodud omakapital kuulub kaks aastat pärast omakapitaliks konverteerimist endiselt riigile, saab riik abisaajas täiendava osaluse lisaks riigi poolt COVID-19 hübriidkapitaliinstrumentide konverteerimisest tulenevale

⁽²⁶⁾ Näiteks kui mehhanismi aste seisneb riigile täiendavate aktsiate andmises. Kui riigi osalus abisaajas on kapitalisüsti tulemusel 40 % ja kui riik ei müü oma osalust enne nõutud kuupäeva, peaks riigi osalus suurenema vähemalt $0,1 \times 40 \% = 4\%$ ja oleks seega neli aastat pärast COVID-19 tõttu antud kapitalisüsti 44 % ja kuus aastat pärast COVID-19 tõttu antud kapitalisüsti 48 %, mille tulemusel väheneb vastavalt teiste aktsionäride osalus.

⁽²⁷⁾ 200 baaspunkti suurust kasvu ei kohaldata 8. aastal ja edaspidi.

⁽²⁸⁾ Baasmäärad, mis on arvatud vastavalt komisjoni teatisele viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta (ELT C 14, 19.1.2008, lk 6) ja avaldatud konkurentsi peadirektoraadi veebisaidil https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

endiselt riigile kuuluvale osalusele. Selline täiendav osalus on vähemalt 10 % riigi poolt COVID-19 hübriidkapitaliinstrumentide konverteerimisest tulenevast endiselt riigile kuuluvast osalusest. Komisjon võib nõustuda alternatiivsete astmeliste mehhanismidega, tingimusel et need pakuvad sarnaseid stiimuleid ja neil on võrreldav üldmõju riigi võetavale tasule.

69. Liikmesriigid võivad valida hinnakujundusviisi, mis sisaldab ka täiendavaid astmeid või tagastamisklausleid. Sellised omadused tuleks kavandada nii, et need soodustaksid abisaajale antud riigi rekapiitalseerimistoetuse varajast lõpetamist. Komisjon võib ka heaks kiita alternatiivsed hinnakujundusmeetodid tingimusel, et nende tulemusel võetavad tasud on eespool nimetatud meetodiga saadust suuremad või nendega võrreldavad.
70. Kuna hübriidkapitaliinstrumentide olemus võib olla väga erinev, ei anna komisjon suuniseid igat liiki instrumentide kohta. Igal juhul peavad hübriidkapitaliinstrumentid vastama eespool nimetatud põhimõtetele ja nende eest võetav tasu peab olema tasakaalus konkreetsete instrumentidega seotud riskiga.

3.11.6. Juhtimine ja põhjendamatute konkurentsimoontonutuste vältimine

71. Põhjendamatute konkurentsimoontonutuste ärahoidmiseks ei tohi abisaajad riigiabiga rahastada agressiivset äritegevuse laiendamist ega võtta abisaajatena ülemääraseid riske. Üldpõhimõte on, et mida väiksem on liikmesriigi osalus omakapitalis ja mida suurem on selle eest võetav tasu, seda väiksem on kaitsemeetmete vajadus.
72. Kui üle 250 miljoni euro suurusest COVID-19 rekapiitalseerimismeetmest abi saav ettevõtja on märkimisväärse turujõuga ettevõtja vähemalt ühel asjaomasel turul, kus ta tegutseb, peavad liikmesriigid kavandama täiendavad meetmed, et säilitada nendel turgudel tõhus konkurents. Selliste meetmete kavandamisel võivad liikmesriigid eelkõige ette näha struktuurilisi või käitumuslikke kohustusi, mis on nimetatud komisjoni teatises nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ja komisjoni määruse (EÜ) nr 802/2004 seisukohalt vastuvõetavate parandusmeetmete kohta.
73. Abisaajatel, keda COVID-19 rekapiitalseerimismeetmetega toetatakse, on keelatud seda äriistel eesmärkidel reklaamida.
74. Kuni vähemalt 75 % COVID-19 rekapiitalseerimismeetmetest ei ole tagasi makstud, ei tohi muud abisaajad peale VKEde omandada üle 10 % osalust konkurentides või muudes sama äriini ettevõtjates, sealhulgas eelneva ja järgneva etapi ettevõtjates.
75. Erandlikel asjaoludel ja ilma et see piiraks ühinemiste kontrolli, võivad sellised abisaajad omandada rohkem kui 10 % osaluse eelneva või järgneva etapi ettevõtjates oma tegevuspiirkonnas, kuid ainult juhul, kui omandamine on vajalik abisaaja elujõulisuse säilitamiseks. Komisjon võib omandamiseks loa anda, kui see on vajalik abisaaja elujõulisuse säilitamiseks. Omandamine ei tohi toimuda enne, kui komisjon on selle kohta otsuse teinud.
76. Riigiabi ei kasutata juba 31. detsembri 2019. aasta seisuga majandusraskustes olnud integreeritud ettevõtjate majandustegevuse ristsubsideerimiseks. Integreeritud äriühingutes tuleb kehtestada selge raamatupidamisarvestuste eristamine, millega tagada, et nad ei saa oma tegevuses rekapiitalseerimismeetmest kasu.
77. Kuni COVID-19 rekapiitalseerimismeetmetest tulenevad tagasimaksed ei ole täielikult teostatud, ei saa abisaajad teha dividendimakseid ega mittekohustuslikke kupongimakseid ega osta tagasi aktsiaid, välja arvatud riigilt.

78. Kuni vähemalt 75 % COVID-19 rekapitaliseerimismeetmetest tulenevatest tagasimaksetest ei ole veel tehtud, ei tohi ühegi abisaaja juhtkonna liikme tasu ületada tema 31. detsembri 2019. aasta töötasu fikseeritud osa. Rekapitaliseerimise ajal või pärast seda juhatuse liikmeks saavate isikute suhtes kohaldatakse juhatuse liikme kõige väiksemat kindlaksmääratud tasu 31. detsembri 2019. aasta seisuga. Ühelgi juhul ei maksta preemiaid, muid muutuvtasusid ega võrreldavaid tasusid.

3.11.7. Riigi strateegia rekapitaliseerimisest tulenevast osalusest väljumiseks ja aruandluskohustused

79. Abisaajad (v.a VKEd), kes said sekkumise ajal COVID-19 rekapitaliseerimisega rohkem kui 25 % omakapitalist, peavad tõendama, et neil on usaldusväärne liikmesriigi osalusest väljumise strateegia, välja arvatud juhul, kui riigi sekkumist vähendatakse alla 25 % omakapitalist 12 kuu jooksul alates abi andmise kuupäevast ⁽²⁹⁾.
80. Väljumisstrateegias sätestatakse järgmine:
- a) abisaaja kava oma tegevuse jätkamiseks ja riigi investeeritud vahendite kasutamiseks, sealhulgas tasu maksmise ja riigi investeringu tagastamise graafik (edaspidi koos „tagasimaksegraafik“), ning
 - b) meetmed, mida abisaaja ja riik võtavad tagasimaksegraafikust kinnipidamiseks.
81. Väljumisstrateegia tuleks koostada ja esitada liikmesriigile 12 kuu jooksul pärast abi andmist ning sellele tuleb saada liikmesriigi heakskiit.
82. Lisaks punktides 79–81 sätestatud kohustusele peavad toetusesaajad esitama liikmesriigile aruande tagasimaksegraafiku rakendamise edenemise ja jaotises 3.11.6 sätestatud tingimuste täitmise kohta 12 kuu jooksul pärast graafiku esitamist ning seejärel korrapäraselt iga 12 kuu järel.
83. Kuni COVID-19 rekapitaliseerimismeetmetest tulenevad tagasimaksed ei ole veel täielikult tehtud, avaldavad COVID-19 rekapitaliseerimise raames abi saajad, v.a VKEd, pärast abi andmist 12 kuu jooksul ja seejärel korrapäraselt iga 12 kuu järel teabe saadud abi kasutamise kohta. Eelkõige peaks see hõlmama teavet selle kohta, kuidas nad kasutavad saadud abi oma tegevuses kooskõlas ELi eesmärkide ja riiklike kohustustega, mis on seotud üleminekuga rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale, sealhulgas ELi eesmärgiga saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus.
84. Liikmesriik peaks esitama komisjonile igal aastal aruande tagasimaksegraafiku rakendamise ja jaotises 3.11.6 sätestatud tingimuste täitmise kohta. Kui abisaaja sai COVID-19 rekapitaliseerimisega üle 250 miljoni euro, peab aruanne sisaldama teavet punktis 54 sätestatud tingimuste täitmise kohta.
85. Kui kuus aastat pärast COVID-19 rekapitaliseerimist ei ole riigi sekkumist vähendatud alla 15 % abisaaja omakapitalist, tuleb komisjonile heakskiitmiseks esitada päästmis- ja ümberkorraldamissuuniste kohane ümberkorraldamiskava. Komisjon hindab, kas ümberkorraldamiskavas kavandatud meetmed tagavad abisaaja elujõulisuse, pidades silmas ka ELi eesmarke ja riiklike kohustusi, mis on seotud üleminekuga rohelisele majandusele ja digitehnoloogiale, ning riigi väljumise selliselt, et kaubandust ei kahjustataks määral, mis on vastuolus ühiste huvidega. Kui abisaaja ei ole börsil noteeritud äriühing või on VKE, võib liikmesriik otsustada esitada ümberkorraldamiskava üksnes juhul, kui riigi sekkumist ei ole vähendatud alla 15 % omakapitalist seitse aastat pärast COVID-19 rekapitaliseerimist.“

⁽²⁹⁾ Jaotise 3.11.7 kohaldamisel loetakse riigi antud hübriidkapitaliinstrumente omakapitaliks.

38. Punkt 44 nummerdatakse ümber punktiks 86 ja seda muudetakse järgmiselt:
- „86. Välja arvatud juhul, kui abi antakse jaotiste 3.9, 3.10 ja 3.11 kohaselt, peavad liikmesriigid avaldama iga käesoleva teatise alusel antud üksikabi kohta asjakohase teabe⁽³⁰⁾ ülevaatlikul riigiabi veebisaidil või komisjoni IT-vahendit kasutades⁽³¹⁾ 12 kuu jooksul pärast abi andmist. Liikmesriigid peavad avaldama asjakohase teabe⁽³²⁾ iga jaotise 3.11 alusel toimunud rekapiitalseerimise kohta ülevaatlikul riigiabi veebisaidil või komisjoni IT-vahendit kasutades 3 kuu jooksul pärast rekapiitalseerimist. Rekapiitalseerimise nominaalväärtus esitatakse abisaaja kaupa.“
39. Punktid 45–52 nummerdatakse ümber punktideks 87–94.
40. Punkt 49 nummerdatakse ümber punktiks 91 ja asendatakse järgmisega:
- „91. Komisjon kohaldab käesolevat teatist alates 19. märtsist 2020, arvestades COVID-19 puhangu majanduslikku mõju, mis nõudis viivitamatut tegutsemist. Käesolev teatis on koostatud lähtuvalt praegustest erandlikest asjaoludest ja seda ei kohaldata pärast 31. detsembrit 2020, välja arvatud jaotist 3.11, mida kohaldatakse kuni 1. juulini 2021. Komisjon võib teatise enne 31. detsembrit 2020 uuesti läbi vaadata tähtsatel konkurentsipoliitikaga seotud või majanduslikel kaalutlustel. Vajaduse korral võib komisjon esitada ka täiendavaid selgitusi oma lähenemise kohta konkreetsetele küsimustele.“

⁽³⁰⁾ Teave, mida nõutakse vastavalt komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse (EL) nr 651/2014 III lisale, komisjoni määruse (EL) nr 702/2014 III lisale ja komisjoni 16. detsembri 2014. aasta määruse (EL) nr 1388/2014 III lisale. Tagasimakstavate ettemaksete, garantiide, laenude, allutatud laenude ja muude vormide puhul tuleb aluseks oleva vahendi nominaalväärtus märkida abisaaja kaupa. Maksude ja maksete tasumisega seotud soodustuste puhul võib üksikabi abisumma märkida vahemikena.

⁽³¹⁾ Riigiabi läbipaistvusmooduli avalik otsing võimaldab juurdepääsu teabele, mida liikmesriigid on esitanud üksikabi kohta vastavalt Euroopas kehtivatele riigiabi läbipaistvusnõuetele, ja selle leiab aadressilt: <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=et>.

⁽³²⁾ Teave, mida nõutakse vastavalt komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse (EL) nr 651/2014 III lisale, komisjoni määruse (EL) nr 702/2014 III lisale ja komisjoni 16. detsembri 2014. aasta määruse (EL) nr 1388/2014 III lisale.